

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΝΗΡΩΤΙΑ ΜΟΝΟΝ "Εν Αθήναις φρ. 15—" Εν δι ταξί έπαρ. φρ. 16—" Εν τῷ ίξω. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΑΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΟΥΝΤΗΣ.

ΘΑ ΧΑΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ ΜΑΣ!

"Η μελαγχολική αὐτή φωνή είναι τὸ οἰκτρὸν κατακάθισμα δλων τῶν περὶ τῆς ἐπικρατούσης ἐπιδημίας σκέψεων, συζητήσεων καὶ παρατηρήσεων. Δὲν ἥτο φοβερὸν δτὶ ἔξεράγη ἡ ἐπιδημία καὶ ἥρχισε νὰ θερίζῃ κατὰ εἰκοσάδας τὴν ἡμέραν τὰ θύματά της. Φοβερὸν ἥτο δτὶ οὐδεὶς Ἀθηναῖος συνεκνύθη ἐπὶ τῇ συμφορᾷ αὐτῇ, ἀλλὰ πάντες ἐκλίναμεν τὴν κεφαλὴν ὡς μόστιρες τοῦ χριστιανισμοῦ, ἢ ὡς αἴχμαλωτοι στίνες; ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς συλλήψεως τῶν ἐπεισθησαν περὶ τοῦ ἀφεύκτου αὐτῶν θανάτου. Δὲν ἥτο φοβερὸν δτὶ οὐδεὶς ἐζήτησε νὰ τὴν προλάβῃ, καὶ δτὶ οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα συντελεσαν μετ' ἀκριβείας χρονομέτρου, δῶς ἐνσκήψη μεθ' δλης τῆς ἀγριότητος καὶ μανίας της, ἀλλὰ καὶ μεθ' δλης τῆς λογικῆς, ἥτις χαρακτηρίζει τὰς σχέσεις τοῦ ἀποτελέσματος πρὸς τὴν αἰτίαν. Φοβερὸν ἥτο δτὶ οὐδεὶς ἐζήτησε νὰ τὴν πολεμήσῃ, οὐδεὶς ἐξῆλθε τῆς στέγης ἢ τοῦ διχυρώματος, δῶς τὴν ἀντιμετωπίση, ἀλλὰ πάντες δειλοὶ τὴν περιέμενον νὰ ἔλθῃ νὰ θανατώσῃ τὸν συγγενῆ, τὴν συγγενῆ, τὸν φίλον, τὸν συμπολίτην. Έκρύπησαν οἱ ἀρχοντες ὡς ἐκρύπησαν οἱ ἀρχόμενοι. Έδειλίσταν καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ· ἐπεισθησαν περὶ τῆς ἀκαταβλήτου δυνάμεως τοῦ ἔχθρου καὶ τῆς ἀνεπανορθώτου ἴδικῆς τῶν ἀδυναμίας· παρητίθησαν ἐπομένως καὶ αὐτῶν ἔκεινων τῶν μέσων, δσα πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἔχθρου μετεχειρίζοντο χάριν τῆς ἴδιας ἔαυτῶν ἀσφαλείας.

Καὶ τώρα, βεβαιωθῆτε, συμπολέται μας, δτὶ οὐδέποτε ἡ δυστυχής πρωτεύουσά μας, ἥτο ἀκαθαρτωτέρα δσον τώρα, ὅτε ἡ ἐπιδημία δχι μόνον δὲν ἡλαττώθη, ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνεται, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν πλείστων ἱετρῶν καὶ εἶναι πάντοτε θανατηρός, μαστίζουσα τὰς κατωτέρας λεγομένας τάξεις, διότι αἱ ἀνώτεραι ἐλειποτάχτησαν κατὰ τὸ πλείστον μέρος, μὴ ἀφεῖσαι δπισθέν τῶν ἢ τὰ μεγαλοπρεπῆ λευκάζοντα μέγαρα τῶν πρὸς ἐπίτασιν τῆς ἥλιακῆς ἀντανακλάσεως.

"Η ἀσπλαγχνία, ἥν ἔδειξαν αὐταὶ αἱ λεγόμεναι ἀνώτεραι τάξεις, αἵτινες δλαι δψιπλούσταν μαρτίουσαι ἔγειναν ἀνώτεραι εἰς βάρος τῶν κατωτέρων, εἶναι μορφῆς ἀληθῶς τερατώδους. Μόνος δ εὔκολος Αἰών, μολοντί καὶ αὐτὸς δριτέως ἐστιλίτευσε τὴν ἀσπλαγχνίαν αὐτὴν, ενθέσκει δρεῖν νὰ ἀναγράφῃ, ἀπειλῶν νὰ τὴν πνίξῃ δι' ἀσφυξίας ὑπομάτως, τὴν δωρὰν ἐνδὲ ἡ δύο ἐκατονδώδεκα καὶ νὰ ἐπανέρχεται μάλιστα εἰς αὐτὴν, διὰ νὰ μᾶς εἴπῃ δτὶ ἡ φιλανθρωποτάτη Χήρα ἥτις ἐδώρησεν ἐν πέντε κ' ἑξῆντα χρόνιαν τῶν ἀσθενούντων ἀπόρων δὲν τὸ ἔδωκεν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἢ τὴν Φιλάνθρωπον 'Εταιρίαν, ἵλλα παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ὑποδείξῃ 'Επιτροπὴν Κυρίων ἥτις νὰ παραλάβῃ τὸ πέντε κ' ἑξῆντα τῆς διακεριμένης Χήρας καὶ νὰ τὸ ἐμπιστευθῇ εἰς τὰς καταλλήλους Κυρίως δπως τὸ διανείμωσιν ἐν γνώσει τῆς δωρητρίας! 'Εκ τοῦ Βασιλικοῦ Ταμείου μόδις κατορθώθη τίς οίδε μετὰ ποίαν πάλην νὰ ἔξελθωτι δισχίλιαι δραχμαί, τὸ δὲν τρίτον τοῦ δτὶ ἐδώρησεν εἰς 'Αρειοπαγίτης! Οἱ ἐκατομμυριοῦχοι μας οὔτε ἡκούσθησαν! Θὰ ἀκουοθῶσιν δταν μετὰ τὴν συνομολόγησιν κἀνενδὲ ἐπαχθοῦς δανείου ἐμπιστευθῶσιν εἰς τὸν Βασιλέα ἐκαστοτύα τινὰ χιλιάδων δραχμῶν δπως τὰς διαθέση ὑπὲρ ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ. Οὔτε περὶ τοῦ μόνου ἀντιφαρμάκου τῆς ἀσθενείας τοῦ πάγου δὲν ἐλήφθη φροντὶς ἵνα ὑπάρχῃ ἀφθονία τούτου! Τί νὰ σοῦ κάμη ἐν καὶ μόνον παγοποιεῖον! Πολλάκις ἡ νόσος ἐχειροτέρευσεν εἰς πολλὰς οἰκίας ἐλλείψει πάγου. Καὶ δ. κ. Σερπιέρης καὶ δ. κ. Παχύς ἔχουσι μηχανὰς πρὸς κατασκευὴν πάγου· κἀνεὶ δὲν ἡθείσσε νὰ τὰς θέσῃ ὑπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ! 'Επιρυλάσσονται νὰ μᾶς σορθρίουν παγωτὰ εἰς τὰς χειμερινὰς ἐσπερίδας τῶν! Δυτὰ δλα δὲν ἔκαμαν καμμίαν ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινόν, διότι πρὸ πολλοῦ κοινοῦ ἐν 'Αθήναις δὲν ὑπάρχει. 'Ιπάρχουσιν ἀπλῶς ἄτομα ἐστρατοπεδευμένα τὸ δὲν ἐναντίον τοῦ ἄλλου καὶ θηρεύοντα εύκαιραν πῶς νὰ ληστεῖσθαι εἰς τὸν ἄλλον. Τόσον δδυνηράν ἐντύπωσιν μᾶς κάμνει ἡ μαρασμώδης αὐτὴ φυσιογνωμία τῆς πρωτεύουσης, δ θάνατος καὶ τοῦ τελευταίου λειψάνου δημοσίας γνώμης, ἡ ἀνυπαρξία παντὸς ἔχοντος δημοσίου αἰσθήματος, ὡστε βλέπετε δτὶ εἰς τελευταίαν θέσιν ἀφήσαμεν σήμερον τὰς εὐλογημένας ἀρχάς μας. 'Απέγαντι τοιαύτης ἀποκτηνώσεως δλης τῆς

πρωτευούσης, ώς νὰ έρθει τριακονταετίαν δὲν πρωτ καὶ ἐσπέραν καὶ νῦκτα δύον, καὶ ἔλαβε τὴν ἀποχαύνωσιν ἑκείνην εἰς τοὺς δρθαλμοὺς καὶ τὴν ἀποβλάκωσιν εἰς τὸν ἔγκεφαλον, τὴν διακρίνουσαν τοὺς ἵκ συστήματος διποφάγους δερβίσηδες, θὰ ἡσαν βλάκες ἄρχαι, παράρρονες ἄρχαι, ἐὰν ἕσκεπτοντο καὶ πρὸς στιγμὴν δὲι εἰς τὰς θέσεις, τὰς δύοις εὐρίσκονται, ἐτάχθησαν δι' ἓνα σκοπὸν καὶ δι' ὃ σκοπὸς αὐτὸς οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ εἴναι ἢ τὸ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς Πρόνοια καὶ τοῦ Κράτους ἐν γένει καὶ τῆς Πρωτευούσης ἐν μέρει. Ποῖαι ἄρχαι; Τί τὰ θέλετε αὐτὰ τὰ ἀφηρημένα, τὰ εὔχυμα, τὰ προσωπιδοφόρα δύνματα; "Υπ' αὐτὴν τὴν αἰγῆν, ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀθωστήτη, ὑπ' αὐτὴν τὴν καθαριότητα, ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀφηρημένα δύνματα τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Νομαρχίας, τῆς Δημαρχίας, τοῦ Ἱατρουνεδρίου, τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας, εκρύπτονται πρόσωπα χυδαιότατα, ἐστερημένα αἰσθήματος, ἐστερημένα νοῦ, τῶν δύοιων ἡ θήκη εἶναι πρωτεξαδέλφη τῆς ἀνθηκότητος, ἡ ἐπιστήμη ἀδελφὴ τῆς ἀνεπιστημοσύνης καὶ βασιλεύει ἐντὸς αὐτῶν πλήθης αἰμομιξία μεταξὺ δλων ἐκείνων τὰ δύοις διτίλοις καὶ ἡ θέσις ἣν ἔχουσι τοῖς ἀποδίδει καὶ τῶν ἄλλων τὰ δύοις αὐτοὶ καλλιεργοῦσι καὶ θεραπεύουσι καὶ συνασελγανούσι μετ' αὐτῶν. "Ἀτενίσατε πρὸς τὸν πατέρα τῆς πόλεως Παππαμιχαλόπουλον! Τί ἀσκὸς πλήρης λίπους καὶ βουλευμάτων καταδιώξεως! "Ἀτενίσατε πρὸς τὸν κ. Δημαρχόν μας! Τί ταβανόζιλο τὸ δόποιον ἀπαιτεῖ ἔνα Χονδροκώσταν διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ νὰ σαρώσῃ! "Ἀτενίσατε πρὸς τὸν Πρεδρόν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου! Τί περισιωμένος ἀσκὸς μεστὸς μικροσκοπικῶν παθῶν, ἀνθρωπομιστὸς, πρόεδρος δὲ κατὰ ἐν κλάσμα! "Ἐπιθεωρήσατε τὸ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου! Θὰ ἔλθητε εἰς θέσιν νὰ καταντήσετε δημοδιδάσκαλοι διὰν ταξινομοῦντες τοὺς μαθητὰς τοὺς ἐπιθεωροῦν διὰ νὰ ἴδωτε τις δὲν ἐπλύθη, τις εἶναι ἀχτένιστος, τις φθειριά, τις διαπράττει κακοθείας. Εἰς τὴν γούρναν δλους διὰ νὰ πλύνουν τὰ μοῦτρά των! Λοιπόν, τι περιμένετε ἀπὸ τὰ συγκεκριμένα αὐτά, τὰ δύοις δλα μαζὺ δύνασθε νὰ τὰ συμφύρητε καὶ νὰ τὰ ρίψητε εἰς θραύσματα χρωματισμένων ὑέλων ἐντὸς καλειδοσκοπίου. Στρέφετε ἀκολούθως τὸ καλειδοσκόπιον καὶ θὰ ἴδητε διὰ δλα συνέτεινον διὰ νὰ σχηματίσουν πλήρεις εἰκόνας τὰς δύοις θαυμάζετε διὰ τὴν τέχνην καὶ τὰ ἀναιδῆ των χρώματα!

Δύοιοι θὰ σώσουν τὴν πρωτεύουσάν μας, βαλνουσαν πρὸς τὸν ὅλεθρον, πρὸς τὴν ἐπιδημίαν, πρὸς τὴν ἐρήμωσιν; Ἰδέτε τους! Κατ' ἄρχας ὑδρίσθησαν ἀναμεταξύ των μὲ δλην τὴν χαρακτηρίζουσαν δλους καλὴν ἀγωγὴν καὶ ἀρδοῦ ἐπεισθησαν ἐκ τῶν ὅρεων τῶν μὲν πρὸς τοὺς δὲ διτίλοις, ἀπαντεῖς ἐπταὶ τῶν συνωμοτήσαντες, στοιχηματίσαντες νὰ φέρωσι τὴν τύφον ἐν τῷ Αθηναϊκῷ, τώρα ἐσταύρωσαν τὰς χείρας καὶ εἰπον νὰ μὴ γίνη τίποτε! Καὶ ἡ Ἐρημερίς ἥτις ἔζητος νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν Παππαμιχαλόπουλον τῆς ἐναντίον τῆς "Πραγμάτου" διὰ νὰ περιτοιχισθῶσιν αἱ μάνδραι! Καὶ δὲ δημοσίου τμήματος τῶν ἡλιθίων ἐν φρενοκομείῳ ἐκδιδόμενος Αἰώρ νὰ ἀναγράφῃ μετὰ τρυφερότητος ἔραστον τὴν ἀγανάκτησιν ἢν προσκάλεσεν εἰς τὴν φυαιογνωμίαν αὐτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων του ἡ αδθάδη ἐπιστολὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Βασιλείων, προσκαλέσαντος τὸν Δῆμον νὰ διαταξῇ τὴν κατασκευὴν ἀποπάτων! Αὐτοὶ οἱ ἀνθρωποὶ λοιπόν, ἀρδοῦ σᾶς εἰπον φανερά διτὶ σᾶς ἐπότισαν σίφυλιν διὰ τοῦ νεροῦ τοῦ Κεφαλαρίου ἐπὶ ἐν δλον ἔτος, τώρα σᾶς λέγουν φανερώτερα διτὶ ἡμεῖς οὐδεμίαν ἔχομεν εὐθύνην περὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως, τὸ πολὺ πολὺ εἰμεθα ἔνας Συγγρός, δετις παρα-

καλούμενος καὶ ἰκετευόμενος δύναται νὰ ψηφίσῃ χιλιάδες τινὰς δραχμῶν ὑπὲρ ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ!

Καὶ ποῖα θὰ εἴναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς κακουργίας μὲν τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ μαρασμοῦ τῶν πολιτῶν; Τὸ κακὸν βεβαίως θὰ παρέλθῃ. Τὸ πολὺ ἡ ἐπιδημία θὰ βοσκηθῇ τὴν πόλιν δὲν τὸν Σεπτέμβριον. "Η τριμνία καθ' ἣν ἐπεκράτησεν θὰ τῇ ὁρείῃ τὸ δλιγώτερον δισχιλίους θανάτους· ἐλλὰ τὶ εἴναι δισχιλίοις θανάτοις ἑκτακτοῖς εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. Φιλήμονος, γενναλου λογιστοῦ λογαριάζοντος πάντοτε μὲ ἑκατοστήνας χιλιάδων; "Ο χειμὼν θὰ ἔλθῃ καὶ μετ' αὐτοῦ αἱ ἐσπερίδες μας, οἱ χοροί, αἱ ἀγορεύσεις τῶν Βουλευτῶν, χειμεριά θέατρα, αἱ ἀπόκρεων. "Αλλ' ἔλθε τὸ θέρος; "Η ἐπιδημία κατὰ Ιούλιον, κατὰ Αὔγουστον θὰ ἐνσκήψῃ πάλιν. Οἱ κάτοικοι θὰ τρέχωσιν ὡς μανιώδεις φεύγοντες πρὶν δεκατισθῶσιν. "Η πόλις τῶν Αθηνῶν θὰ σημειώθῃ πανταχοῦ ὡς πόλις νοσηρά. Τὸ δεῦμα τῶν περιηγητῶν θὰ παύση. Θὰ μείνῃ κ' ἐκείνοις τὶς οἵδε πόλις χειμερινή, ἐλλὰ θερινὴ οὐδέποτε. Καὶ δὲ χειμὼν τῆς ἀκόμη θὰ γενηθῇ ποπποῖς. Αἱ οἰκοδομαὶ θ' ἀνασταλῶσιν. Τὰ ξένα κεφάλαια θὰ δρῆσθησον νὰ εἰσέρουν δι' ἔργα δημόσια· ἡ Ἑλλὰς θ' ἐπολέσῃ τὸ κέντρον της· μόνον δ. κ. Φιλήμων θὰ γυρνᾷ ὡς ράσμα τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος, μεταδίδων τοὺς συμπολίτας του τηλεγραφήματα τῆς ὥρας.

Αὐτὰ, ἐὰν περιμείνωμεν διόρθωσιν τοῦ κακοῦ παρ'οίας δήποτε ἄρχης καὶ ἐάν δὲν ἐγερθῶμεν σύσσωμοι νὰ ζητήσωμεν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκτελέσωμεν τὰ πρὸς σωτηρίαν τῆς πόλεως ἀπαιτούμενα. Κατὰ τὸν Οκτώβριον θ' ἀποπειρθῶμεν ἀδιοργανώσωμεν μέγα ἀστυκόν συλλαλητήριον, οὐ νὰ συκιετάσχωσιν ἀπαντεῖς οἱ τίμιοι πολῖται πρὸς Φύρισιν τῶν πράκτικωτέρων πρὸς τὸν μέγαν τοῦτον σκοπὸν προτάσσουν.

"Επὶ τοῦ παρόντος μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐγκρίνομεν τὴν ὄντως φιλοπόλιδα ἐπιχείρησιν ἢν εὑποροὶ συμπολίται μας ἱελάσον, νὰ συνοικήσωσε τὸ Δαφνὺ ως κέντρον ἔξοχικόν. "Ολοὶ γνωρίζετε τὴν μαγικήν καὶ ἴστορικὴν περιβλεπτὸν αὐτὴν θέσιν, ὅπου οἱ Δοῦκες ἀλλοτε τῶν Αθηνῶν ἐτρύφων. "Ο καθαρώτερος ἄπορος, ἡ θελκτικωτέρα τῶν θέσεων, αἱ πλουσιώτεραι φυτεῖαι, τὰ ἄρχαιότερα τῶν δένδρων, θάλασσα πλουσία, μονὴ ρωμανικωτάτη, καὶ δλα αὐτὰ διὰ τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς πρωτεύουσῆς. Βίς τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ μὲ τὰ δύοις ἐπρόκισεν ἡ φύσις τὴν πλησιεστέραν τῶν ἀθηναϊκῶν ἔξοχῶν, ἡ Ἐταιρία ἥτις ἀναλαμβάνει τὸν Εποχειμὸν τοῦ Δαφνέου θὰ προσθέσῃ δσα ἡ νεωτέρα ἔξοχιτέλχη, ἡ Εταιρία ἥτις ἀναλαμβάνει τὸν Εποχειμὸν τοῦ Δαφνέου θὰ προσθέσῃ δσα ἡ νεωτέρα ἔξοχιτέλχη, καὶ τὰ Πυρηναῖα, τὰν Τρουβίλ καὶ τὴν Διέπην, τὰς ἐλβετικὰς καὶ τὰς ἄγγιλικὰς ἔξοχάς, διὰ πάρκεων, ἀλσῶν, γοτθικῶν μεγάρων καὶ δλων δων δυναμένων νὰ διαιωνίσωσιν ἐν τῇ ἔξοχῃ διαρκεῖ ἐσερ καὶ θάλλουσαν πάντοτε ἀπόλαυσιν. Δὲν πρόκειται πλέον περὶ ἐπιχειρήσεως ἥτις θὰ πλουτίσῃ δλίγους διὰ νὰ καταστήσῃ τοὺς πολλοὺς φθισικούς. "Η ἐπιχείρησις παρίσταται ὑπὸ τὰ ίλαρωτερά χρώματα τῆς εὐδαιμονίας διὰ πολλοὺς καὶ ὡς τὸ σωτηριωδέστερον κρησφύγετον τῶν δυστυχῶν Αθηναϊκῶν ἀπὸ τοῦ κοιλιακοῦ τύφου, τῶν μιασμάτων, τοῦ κ. Φιλήμονος καὶ τῆς ἄγαν πατρικῆς τρυφερότητος τοῦ κ. Παπ-

παριχαλοπούλου. Δέν έχετε ή ν' άγοράστε οίκοπεδα καὶ νὰ συντελέστε εἰς δημιουργίαν ἔξοχικών 'Αθηνῶν πρὸς ταῖς χειμεριναῖς Ἀθήναις. Δέν έχετε ή νὰ εἰσαγάγητε καὶ ώμεις, ἔγριοι μου 'Αθηναῖοι, τὸν πολιτισμὸν τῆς ἀνοικτῆς φύσεως, τὴν ὑγείαν τῆς ἔξοχικῆς διαίτης, εἰς τὰ τέως ἀσκητικὰ καὶ δλίγον μαρασμῷ θήμιμά σας. Τὸ Δικρυνὲ ἀνοίγει διέδον ὑγείας εἰς τὰ ποικίλα τῶν 'Αθηνῶν νοσήματα. Τὸ Δαφνὶ θ' ἀποβῆ ως τοπεῖον ἡ δροσερωτέρα τῶν 'Αθηνῶν δάφνη. Ἐκεῖ οἱ ἄνδρες θὰ γίνητε ἀπόλλωνες καὶ αἱ γυναικεῖς Νύμφαι.

Καλεσάν.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Καὶ δὲ δεύτερος διορισμὸς Β. 'Επιτρόπου εἶναι ἐπίσης ἐπὶ τυχὴς δσον δ τοῦ πρώτου. 'Εφ' δσον ἐπιτρέπεται εἰς ἡμᾶς νὰ εἰμεθα ὑπὲρ δργάνων κυβερνήσεως ἢν ἀντιπολιτευόμεθα, τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Χατσοπούλου μᾶς φαίνεται κατὰ πάντα ἀξιονέοντα πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν Β. 'Επιτρόπου ἐν τοῖς νεωστὶ καταληρθεῖσι μέρεσι. 'Ο κ. Χατσόπουλος πρὸ παντὸς ἄλλου εἶναι ἀνὴρ πεπολιτισμένος, καὶ τοῦτο μᾶς εὐχαριστεῖ· μειλίχιος, προσπνής, ἵκανῶν φωτῶν, πολλῆς πείρας, ἐλευθέριος καὶ φιλελεύθερος δύναται ἀρισταὶ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ, ἀρκεῖ αἱ κυβερνητικαὶ ἐμπνεύσεις νὰ ὁσι τοιαῦται, ὅστε νὰ μὴ τὸν παρενοχλῶσιν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἐνασκῆσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἀνεξαρτήτως πάσης κυβερνητικῆς ἀποχρώσεως, συγχαίρομεν τῷ κ. Χατσοπούλῳ ἐπὶ τῇ ἐκτιμήσει καὶ χρησιμοποιήσει τῶν διακριγόντων αὐτὸν προσόντων.

Μεθ' ὅλην τὴν ἀντιπάθειαν ἡμῶν πρὸς ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ δργανα, δρείλομεν νὰ συγχαρῶμεν τῷ κυρίῳ ὑπαστυνόμῳ Πειραιῶς ἐπὶ τῇ γενναῖᾳ συμπεριφορῇ ἀπέναντι τῶν ἀποπειρῶν δηλητηριάσεως τοῦ σκαληκεμπόρου Λάμπρου! 'Εν μόνον σφάλμα ἔκαμεν δ. κ. ὑπαστυνόμος δτι δέν ἐκράτησεν δλίγους σάκκους ἀλεύρου, ἐντὸς τῶν δποίων νὰ περικλείσῃ αὐτὸν τὸν κύριον, διὰ νὰ ἴδῃ ἂν οἱ ἀλευροσκάληκες πλὴν τῶν ἰχθύων δύνανται νὰ παχύνωσι καὶ Λάμπρους! Καὶ εἶχε τὸ θάρρος νὰ μᾶς γράψῃ καὶ τὴν διατριβὴν τοῦ καὶ ν' ἀποπειραθῇ νὰ κινήσῃ τὸν ἔλεον μᾶς! 'Αφοῦ περιέφερε τὰ σκουλίκιά του μὲ τὸ ἀτμόπλοιον τοῦ γύρου καὶ δέν μπόρεσε ν' ἀπατήσῃ τοὺς Μωράτας, τὰ κρατοῦσε εἰς τὰς ἀποθήκας διὰ νὰ φωμίσῃ μ' αὐτὰ τοὺς 'Αθηναῖους. 'Ο ἀνθρώπος πρέπει νὰ πλουτήσῃ δέν τοῦ ἔφθανε ἡ εἰδεχθῆ ἀνάμιξις του εἰς τὰ τῆς στρατιωτικῆς γαλέτας, ἐπρέπει ἡ σκαληκομανία του ἀπὸ τοῦ στρατοῦ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς πολίτας.

Αὐτὴν ἡ διαιτητικὴ τῶν τάρων τὴν δποίαν δ. κ. Λάμπρος ζητεῖ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ζωντανοὺς τὸν κάμνει ὁμαντικῶτατον ἀνθρώπου, ἀξιον νὰ τὸν κατακτήσῃ ἢ πλέον καλλιστέφωνος καρδία! 'Δυν ἡμην Βίσαγγελεύς θὰ τὸν κατεδίκα καὶ θὰ τῷ ἐπέβαλον νὰ δημερεύσῃ ἐπὶ ἵκανας ὑμέρας ἐντὸς τάφων, ἵσως κατευνάζετο δλίγον δ πρὸς τοὺς σκάληκας ἔρως του.

Σκάνδαλον ζωσφαλιστικὸν διοργανίζει εἰς τὰ Βελεγ-τζιακὰ δ. κ. Παππαμιχαλόπουλος. Τὴν φορὰν ταύτην κινδυνεύει δ. κ. Μπένσης. Φωνάζομεν λοιπὸν δτι τὰ γνωρίζομεν ὅλα καὶ διὰ σήμερον τοῦτο ἀρκεῖ.

***Ἐκ Πειραιῶς** γράφουσιν ἡμῖν δτι ἡ πρωτότυπος κωμῳδία παρασταθεῖσα ἐσχάτω; δ Γέρων τοῦ 'Υμητοῦ ἔτυχε θερμῆς ἐπιδοκιμασίας ἐν τῷ θεάτρῳ. Τὸ πιστεύομεν, ἀφοῦ εἶναι ἔργον τῆς φαιδρᾶς καὶ τόσῳ πραγματικῆς ἐν ταῖς βωμαντικαῖς αὐτῆς τάσεσι Μούσαις τοῦ φίλου ἡμῶν κ. **Γεωργίου Στρατήγη**, γνωστοῦ καὶ ἐκ δημοσιευθεῖσης ἡδη συλλογῆς λυρικῶν αὐτοῦ ποιήσεων. "Δλλὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ ἀνέκδοτα, φιλικῶς γνωσθέντα εἰς ἡμᾶς, τῷ ὑπόσχονται καλὴν θέσιν ἐν τῷ νεωτέρῳ Παρνασσῷ, ἐὰν θελήσῃ μόνον γὰδ ὑποβάλῃ τὴν Μούσαν του ὑπὸ πειθαρχίαν καὶ ἐπιμέλειαν. Καλὸν θὰ ἔτοι ἔτοι καὶ ἀπὸ τῆς 'Αθηναϊκῆς σκηνῆς τῶν Ολυμπίων παρίσταντον τὸ χάριεν ἔργον τοῦ κ. Στρατήγη.

Μᾶς διηγοῦνται τραγικὰ περὶ τῆς ἐλεεινῆς καταστάσεως τοῦ Σραγείου. 'Απέβη τμῆμα ἐκ τῆς Κολάσεως τοῦ Δάντου. Οὔτε νερό, οὔτε τίποτε, ἀλλὰ γῆ δύο μέτρων πάχους ἐξ αἰματος καὶ ἀτμοσφαιρα ἡτις δλα τὰ σφράγιμα ζῶα τὰ καθαϊστᾶ ἵσως θυνησιαῖς πρὶν σφραγῶσιν. 'Αλλὰ τίς νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς; 'Ο Δήμαρχος; Δὲν τὸν ἀφίνει δ. κ. Φιλήμων. 'Ο κ. Δούκας; Δὲν τὸν ἀφίνει δ. κ. Μανέτας. "Αχ! 'Αθηναῖος μου ποτὲ δὲν ἐφρνταζόμην δτι θὰ ἐλαμβάνετε ἀθροῖ δλοι τὴν ὑψηλὴν ἀπόφασιν ν' αὐτοχοερεασθῆτε! 'Απὸ τοῦδε δὲν καλλιτέχνης 'Ασμοδαῖος σᾶς ἀποθανάτισε, στήσας ἀνδριάντα εἰς τὸν μέγαν θεόν σας **Ζοέρον**.

'Ο ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κόδρου ἐνδύων τοὺς 'Αθηναῖους μέγας ἐμποροράπτης κ. **Λαμπτέκης** μεταβαίνει προσεχῶς εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς μεγαλουπόλεις κομιστής τοῦ ἐκλεκτοτέρου ὄλικου διὰ τὰ Καταστήματά του. 'Αλλὰ πρὶν ἡ ζναχωρήσῃ, ἐννοεῖ νὰ τὸν ἐνθυμηθῶσιν οἱ ἀδροὶ του δρειλέταις ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διότι ὑπὲρ αὐτῶν καὶ πάλιν θὰ κοπιάσῃ καὶ θὰ ἐκλέξῃ καὶ θὰ θαυματουργήσῃ δ. κ. Λαμπτίκης. Τὸ **Μὴ Χάρεσαι** λοιπὸν μετὰ λύπης του γίνεται δργανον τοιαύτης λυπηρᾶς ὑπομνήσεως, ἀλλὰ καὶ πιστεύει δτι ή ὑπόμνησίς του θὰ κρύσῃ φιλοτίμους ψυχὰς καὶ φιλοτιμώτερα βαλάντια. Εἶπεν!

Μεγάλη θεατρικὴ ἐσπέρα σήμερον εἰς τὸ θέατρον τῶν Ολυμπίων. "Ως μέγα ἀντεπιδημικὸν θὰ παρασταθῇ νέα κωμῳδία τοῦ κ. **Σουρῆ**, ἡ ἐπιδημία. "Οσοι φοβεῖσθε τὴν ἐπιδημίαν, πρέπει νὰ γελάσητε μὲ τὴν 'Επιδημίαν τοῦ Σουρῆ.

Καὶ μεγάλη τοῦ **Μὴ Χάρεσαι** ἡμέρα τὴν Κυριακὴν. Δημοσιεύει τὴν 'Επιδημίαν τοῦ Σουρῆ.